

ikke for skadeligt for Landets Velfærd at gaa til Importregulering.

Den højtærede Handelsminister benægtede, at der i dette Forslag om en Valutacentral var blot en Spire til Importregulering. Der er ingen Importregulering deri, det erkender jeg, og det beklager jeg, men om der ikke er en Spire dertil i Forslaget, kan den højtærede Handelsminister ikke vide noget om. Det kommer an paa, hvordan dette Forslag virker og udvikler sig, hvordan det værnes og plejes. Planter man et Æbletræ, er der ingen Æbler paa det, men faar det Lov at vokse sig istørt og stærkt, kan der komme Æbler paa det; der er Mulighed for, at det kan udvikle sig videre. Den højtærede Minister kan ikke benægte, at dette Forslag er en Samfundsindgriben og en Samfundskontrol paa et ikke uvigtigt, hidtil udelukkende privat Omraade: Valutahandelen, og en Fornægtelse af de Madsen-Mygdalske Principper, af den rene Manchester-Liberalismes Teorier. Det er en Statsindgriben, hvor Manchester-Liberalismen hidtil har sagt, at Staten ikke maatte gribe ind. Det er Samfundskontrol, det er Samfundsindgriben. Hvad det kan blive til, skal Fremtiden vise, det har Valget for en stor Del i sin Haand. Men jeg indrømmer og beklager, at som Forslaget er, er der ingen Importregulering deri. Derimod gaar Regeringen ingenlunde helt af Vejen for Importregulering, den henlægger den bare til et andet Organ, den benytter andre Veje: Kreditindskrænkning. Men det er det, vi ogsaa beklager, at Regeringen, idet den indser, at Importbegrænsning kan være nødvendig, lægger denne Sag i Bankernes Haand. Det er det, vi kalder Bankvælde, i Stedet for det, vi ønsker: Folkestyre. Og denne Kreditindskrænkning maa virke importbegrænsende, derom er der ingen Tvivl; ellers var der ingen Mening i den. Den lægges udelukkende i Bankernes Haand, og den er vilkaarlig. Men derpaa skal jeg i dette Øjeblik ikke komme nærmere ind, idet en Meningsfælle af mig vil gøre det noget udførligere, naar vi kommer til Lovforslaget om Guldindløselighed; det er nemlig under dette Lovforslags Behandling, vi særlig har drøftet Kreditindskrænkning, og hvad dertil hører.

Ordføreren (N. P. Jensen): Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg begyndte sin sidste Bemærkning med at sige i Gensvar til mig, at i August 1922 ansaa vi det ikke for skadeligt for Landet, at gaa til Importregulering. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, hvad han jo for øvrigt sikkert ved,

at det, der var Tale om den Gang, var at benytte Importregulering til Hjælp for en enkelt nødstedt Industri, men det, her er Tale om, er et almindeligt Middel til at op-hjælpe Kronen. I det første Tilfælde har jeg, det vedkender jeg mig fuldt ud, anset Importregulering for et brugeligt Middel; men jeg har aldrig anset og tvivler om, at jeg nogen Sinde vil komme til at anse Importregulering for et brugeligt Middel til at op-hjælpe Kronens Værdi. Jeg vilde anse dets Eftervirkninger for saa farlige for Landets Økonomi, at jeg ikke kunde tænke mig, at det skulde kunne anvendes i en Valuta-situation.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—9 (se Till. A. Sp. 6537) og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i og Tillæg til Forordning af 8. Juni 1839 indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende fremmedes Handelsberet-tigelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4625).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgs-maalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—4 (se Tillæg A. Sp. 6543) og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Fremme af en hensigts-mæssig Jordfordeling mellem Landejendomme i de sønderjydske Landsdele.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4881).